

IN MEMORIAM
ZVONKO PEČARIĆ, dipl. inž.

Dana 26. travnja ove godine sahranjen je na groblju u Stenjevcu jedan od istaknutih agronoma stočara Zvonko Pečarić.

Rođen 1. siječnja 1928. god. u Podsusedu (Zagreb). Osnovnu, srednju i Poljoprivredno-šumarski fakultet završio je u Zagrebu. Nakon završetka studija radi kao asistent i stručni suradnik na Poljoprivrednom fakultetu, Istraživačkoj stanici Podsused kao šef biokemijskog laboratorija. Zatim u PIK-u »Sljeme« kao upravitelj Ekonomije u Sesevskom Kraljevcu, a potom kao voditelj istraživanja TSH — »Kopčić«, direktor Poljopogona PIK-a »Sljeme«, direktor Svinjogojske farme u Sesvetama, a od 1972. god. radi kao savjetnik za stočarstvo u Centru za primjenu nauke u poljoprivredi SRH i konačno kao savjetnik u PCH RJ Stočarski selekcijski centar.

Završio je specijalizaciju iz uzgoja i tova stoke u Velikoj Britaniji i SAD. Aktivno je učestvovao na Savjetovanju o stočarskoj proizvodnji u raznim gradovima Jugoslavije te u V. Britaniji, Mađarskoj i SSSR-u. Primio je brojne nagrade i priznanja za rad od:

- Centra za primjenu nauke u poljoprivredi SRH
- CRS — PIK-a »Sljeme«
- Skupštine grada Zagreba
- II skupa svinjogojaca Jugoslavije
- Stočarskog selekcijskog centra SRH
- Svinjogojske farme PIK-a »Sljeme« i
- Saveza poljoprivrednih inženjera i tehničara Jugoslavije.

Napisao je i objavio preko 40 stručnih i znanstvenih radova. Izuzetno je bio smiren, marljiv, svojstven i savjestan čovjek i stručnjak. Zapaženi istupi na znanstvenim i stručnim skupovima širom zemlje i u inozemstvu uvijek su bili prožeti neposrednim bogatim iskustvom i ostavljali konkretne tragove kod stručnjaka i proizvođača.

Dragi Zvonko,

Tvoj aktivan društveni život sportaša, rad u Savezu inženjera i tehničara SRH osobito je cijenjen i svagdje prihvaćen kao pomoć iskusnog i dobronamjernog člana.

Šteta da si premalo vremena bio s nama u Centru, te nisi doživio da zdrav pišeš s kolegama zadnju verziju uzgojnog programa u svinjogojstvu Hrvatske, nisi dočekaao ni izradu kompjutorskog programa, iako si nas sve donedavno pitao dokle smo stigli. Predlagao nam niz tvojih originalnih ideja, vjerovao si u život, čudesno optimistički gledao na sve to i u časovima kada te je užasna bolest shvala.

Teško je prihvatiti da više ne ćemo biti veseli zajedno s tobom podno Plješivice, u Zdenčini, Turopolju, na Farmi u Sesvetama ili na Knežiji, a to su bili veseli ljudski trenuci koji će trajno ostati iza tebe i po čemu ćemo te se trajno sjećati.

Neka ti je vječna hvala i slava.